



*Bože, svět
a vše, co je
v něm, patří
tobě. Děkuji ti
za všechno, co
jsi stvořil.*

Příběh o počátku



ÚPLNĚ NA POČÁTKU, ještě předtím, než měl svět tvar, byla všude naprostá prázdnota. Byla větší tma a větší chaos než za té nejbouřlivější noci na moři.

Uprostřed toho chaosu řekl Bůh: „Ať je světlo!“

A ihned zazářilo světlo – jasné, čisté a nádherné.

„To je dobré,“ řekl Bůh. „Světlo nazvu dnem a tmu nocí.“

To byl první den stvoření.

Druhý den Bůh vytvořil nebe, které se klene nad zemí, a třetí den oddělil zemi od moře.

„Tak se mi to líbí,“ prohlásil Bůh. „A teď si přeji, aby se všude na zemi rozrostly nejrůznější rostliny.“

Vyrostla vysoká tráva, vykvetla a objevila se na ní semínka. Stromy se natáhly až k nebi a otevřely své květy světlu. Okvětní lístky pak opadaly a na stromech začalo dozrávat ovoce.

„S tímto dnem jsem spokojený,“ zhodnotil ho Bůh.

Čtvrtý den Bůh vytvořil jasné slunce, aby svítilo během dne, a noc osvětlil zářivým měsícem a hvězdami. Když pak rudozlaté slunce vstalo nad pátým dnem, řekl Bůh: „Chci, aby moře byla plná živých tvorů.“ Jen co to dořekl, objevili se nejrůznější vodní živočichové: plavali, potápěli se, vyskakovali nad hladinu a vrhali se do hlubin.

„A teď si přeji, aby i vzduch byl plný živých tvorů,“ zvolal Bůh. A náhle tu byla celá hejna ptáků a jejich křídla vířila vzduchem. Cvrlikali, štěbetali, zpívali a pípali.

To všechno bylo velice dobré. Boží dílo ale ještě neskončilo.

Stvoření je hotovo



ŠESTÝ DEN OD stvoření světa začal úchvatnou písni: všichni ptáci vítali východ slunce.

Bůh pošeptal zemi: „Chci, abys zajišťovala dostatek potravy i domov pro všechna zvířata, která stvořím. Travnaté pláně budou patřit bizonům, rejsci se budou ukrývat v tajných norách a tygři ve stínech pralesa. Stáda budou chodit k tůním.“

Bůh pak stvořil všechna zvířata. Každé mělo svůj vlastní tvar těla i zbarvení, svou vlastní divokost i moudrost.

„A teď je na čase stvořit člověka,“ řekl Bůh. „Lidé budou mými dětmi a já jim svěřím do péče vše, co jsem stvořil. I oni budou mít děti a časem osídlí celý svět. Ať půjdou kamkoli, svět jim bude poskytovat dostatek všeho, co budou potřebovat.“

Když bylo stvoření dokončeno, Bůh se podíval na celé své dílo. Měl z něj velkou radost.

Sedmého dne si Bůh odpočinul. „Sedmý den bude zvláštní,“ řekl Bůh. „Bude to den odpočinku.“



*Bože, celý svět
žasne nad tím,
jak nádherně
jsi vše stvořil.*

